

Vänsterns kommunalpolitiker: Se upp för borgerlig privatiseringsvåg!

Vilka frågor kommer att vara centrala i kommunalpolitiken i Lund under år 2000? Det var en av grupparbetsfrågorna när Vänsterpartiets kommunalpolitiker i Lund avhöll en utbildningsdag på Bromans förra lördagen. Alla de fyra grupperna var samstämmigt oroliga för att i centrum för debatten kommer allt vidlyftigare privatiseringssträvanden från borgerligheten att stå. Den skandalartade konkurrensupphandlingen av äldreomsorgen på Torn i slutet av förra året riskerar att bilda mönster.

Utbildningsdagen hade bl.a. tillkommit som ett resultat av den borgerliga omorganiseringen, som började gälla från millennieskiftet. Då skapades en rad nya nämnder skapades i Lund; tre barn- och skolnämnder, en vård- och omsorgsnämnd och en förtroende-nämnd; samtidigt som KDN gick i graven. I de nya nämnderna sitter nu flera ganska färska vänsterpolitiker. Även de äldre uvarna ansågs vara i behov av en uppfräschning av de kommunalpolitiska baskunskaperna, och dagen inleddes med att Roland Andersson lotsade deltagarna genom den kommunala beslutsdjungeln.

Roland ville framförallt framhålla att vi sysslar med demokrati. Det faktum att en vänsterpartistisk nämndsledamot i Lund genom sitt uppdrag representerar 5000 invånare bör mana till viss ödmjukhet. Han gav några ganska handfasta råd till deltagarna: var som du är, läs handlingarna ordentligt inför mötena, ställ frågor, lyssna

på motståndaren, när du inte känner v:s ståndpunkt: utgå ifrån att v tycker som du, ställ dina yrkanden, eller instäm i andras, så att det blir tydligt vad du tycker, skriv reservationer när det behövs, o.s.v.

På eftermiddagen diskuterades, förutom privatiseringsfrågor och motstrategier, också vad Vänsterpartiet i Lund är bra på och vad det är mindre bra på. Partiets linje i integrationsfrågor, barn- och skola, ungdom och kultur, förebyggande socialt arbete, miljö- och planfrågor och äldreomsorg diskuterades. Inom flera av dessa områden har Vänsterpartiet potential att ta, eller behålla, initiativet i debatten. Inom andra områden känns partiets politik lite halvfärdig. T.ex. har både s och v lidit av bristande initiativförmåga vad gäller riktat förebyggande socialt arbete, då man i stället prioriterat generella välfärdslösningar.

Vänsterpartiet i Lund bedriver en pigg och aktiv kommunal politik. Partiets främsta forum för att diskutera kommunala frågor är måndagsmötena. Varje måndag klockan 19.00 har kommunalpolitiker och intresserade träffats på lokalen, och tagit upp de ärenden som just då varit mest aktuella i Lund. Dessa möten har vitaliserats betydligt det sista året, med fler besökare och bättre förberedda möten. Denna verksamhet skall fortsätta och utvecklas ytterligare. En måndag i månaden skall inledas med barn- och skolfrågor och socialt arbete.

MO

Fem män, två kvinnor representerar v-Lund

På ett välbesökt medlemsmöte den 19 januari utsåg vänsterpartiet i Lund ombud till partidistrikts årskonferens den 12 februari. Ordinarie blev: Göran Fries, Matz Gustafsson, Saima Jönsson, Nita Lorimer, Mats Olsson, Jonas Ringqvist och Niklas Selberg.

Resultatet innebar att valberedningens förslag frångicks på flera punkter. Dess kandidater Ulf Nymark, Ann Schlyter och Henrik Smith stadades.

Det står i vänsterpartiets statuter att kvinnorna ska utgöra minst 50 procent

i olika organ om inte synnerliga skäl föreligger, men distriktsombudsmanen Olof Norborg fick mötets gehör för sin tolkning att detta inte gällde denna typ av val. Det framhölls att det ändå såg illa ut med fördelningen och att någon av de valda männen borde stiga åt sidan och därmed ge plats åt Ann Schlyter som hade missat ordinarieplatsen med röst, men ingen var villig.

"Vi vill bryta mansdominansen i de politiska församlingarna. Målet är att

Ingen biogas, skadskjutet kretsloppsprogram

Byggnadsnämnden har sagt nej till Sysavs planerade biogasanläggning mellan Lund och Dalby. Borgarna gick klart emot, socialdemokraterna och miljöpartiet ville utreda ytterligare, bara vänsterpartiets Cecilia Wadenbäck röstade för etableringen. Bakom den politiska majoritetens räddhåga ligger naturligtvis namnunderskrifterna från cirka tretusen liggerförmåna Dalbyborna som är rädda för att anläggningen ska lukta fis och därmed sänka värdet på deras villor.

Karin Svensson Smith (v) är numera riksdagsledamot men var som ordförande i Lunds miljödelegation mycket aktiv bakom den ansökan om bidrag till kretsloppsanpassning som gav vår kommun ett rekordstort anslag från regeringen. Vi ringer upp henne för en kommentar.

– Det fanns visst ingen risk för obehaglig lukt. Innan vi fattade beslutet reste tjänstemän och politiker från Lund, bl.a. Sven Tufvesson (s), runt till kommuner med liknande anläggningar, och det redovisades inte luktproblem någonstans. Inte ens i Laholm där man i huvudsak har svingödsel som råvara.

– Det har sagts att anläggningen skulle kunna förläggas utanför kommunen. Från den tänkta tomten söder om vägen Lund–Dalby är det inte långt till gränsen mot Staffans-torp.

– I så fall blir det inget statsbidrag och då faller projektet. Det var ett statligt villkor att det skulle lokaliseras till Lund.

Det bisarra är att Lunds kommun en gång hotade att dra sej ur Sysavsamarbetet om de inte satsade på kretslopp i stället för förbränning och vi fick en biogasanläggning i Lund.

Ursprungligen var det tal om en anläggning i själva Dalby, men med en lokalisering närmare Lund kunde rötgaserna utnyttjas i fjärrvärmesystemet. Själv föreslog jag en tomt på Gastelyckans industriområde, som låg bra till om biogasen främst skulle genereras ur organiskt hushållsavfall. Men Sysav litade inte på att Lund skulle generera tillräckligt med sådan råvara utan ville ha avfallsprodukter från lantbruket som bas. Det talade för en östligare lokalisering – det gällde att minimera transporterna som är vid en

uppnå lika representation för kvinnor och män", står det i det förslaget till nytt partiprogram, punkt 2:8. Fast det förslaget är förstås inte antaget än.

Gr

Se även debattinlägg på sid. 4.

sådan anläggning är en tung belastning på både ekonomin och miljön.

– Är du besviken?

– Ja, inte minst över socialdemokraternas och miljöpartiets tvekan. Av flera skäl tycker jag för övrigt att det senare partiet borde självkritiskt granska just sin miljöidentitet.

– Detta med biogasen är såvitt vi förstår inte den enda motgången som drabbat det lokala kretsloppspaketet. Det innehöll ju en stor satsning på cykelvägar, men för att klara tidsgränsen för statsanslag började man med projekt som redan var planerade och körde rejält fast vid Fasanvägen.

– Problemet med cykelvägsnätet är att det byggs ut som en marginalföreteelse till bilvägsnätet. Men såvitt jag vet har andra kommuner fått uppskov för att hinna med planeringen, så det borde inte vara kört för Lunds del.

– Lundalänken har ju också stött på problem. Regionen vill inte ha någon bussgata genom lasaretsområdet, bara spår, men spårvägen ligger i en töcknig framtid. Länkens dragning öster om Autostradan gör att det blir så långa gångavstånd till en del stora arbetsplatser att kollektivtrafikens attraktivitet minskar, som vänsterpartister har påpekat bl.a. här i VB.

– Det stora bekymret öster om motorvägen är utbyggnaden av bilvägsnätet. Det är paradoxalt att kommunen gör en sådan satsning samtidigt som den mottar statsbidrag för att satsa på cykelvägar och därmed minska utsläppen. Egentligen borde departementet hålla inne med bidragen men det torde inte ske.

För övrigt ska jag i veckan delta i ett möte med SJ-chefen för att diskutera skånska järnvägsfrågor. Jag får säkert anledning att återkomma i VB.

Gr

Tre små ärenden

När kommunalsnämnderna lades ner i Lunds kommun var argumenten många. Det hävdades en massa saker: Man skulle spara pengar. Mindre antal fritidspolitiker skulle innebära kortare beslutsgångar och mindre byråkrati. Helhetssynen skulle bli bättre. Det skulle leda till en "effektivare" kommun.

Den miljon man skulle spara genom att ta bort cirka 100 fritidspolitiker gödslade man de befintliga heltidspolitikerna med istället. Ett par nya nämnder. Höjda arvoden och ett antal nya uppdrag för redan etablerade politiker och "vips" så var den miljonbesparingen väck.

Gemensamt för alla argument mot kommunalsnämnder var att dessa inte var empiriskt belagda, utan baserades på en massa tyckanden, antaganden och troende framsprungen ur någon form av ekumenisk anda, fjärran från en professionell syn på en väl fungerande kommun.

Tre "små" ärenden aktualiserades under min tid som KDN-ordförande. Små i den meningen att det avgjorde ingen budget etc. men viktiga eftersom de uppmärksammades av de boende och man förväntade en reaktion från KDN-Norr.

Det första ärendet kan tyckas som en struntsak, utom för de som blev av med sina cyklar men det gällde extra cykelställ vid busshållplatsen (Statoil), där linje 4 och 171:an till Malmö skall samsas. De cyklar som inte kunde förankras vid något blev ofta stulna. Miljögrupp Norr skrev till nämnden. Nämnden skrev till Tekniska nämnden. Fortfarande efter två år lyser de extra cykelställ med sin frånvaro. Så var det med den effektiviteten!

Det andra ärendet gällde framkomligheten på Fäladstorget för rullstolsburna och rollatorer. Ursprungsförslaget var en två meter

bred gång mellan Norregården och vårdcentralen som hade löst problemet. Vid KDN-Norrs möte i december gällde ärendet plötsligt omläggning av hela torget. Om det var politikerna på Norr eller tjänstemännen på Tekniska förvaltningen som plötsligt har fått för sig detta framkom inte vid debatten men icke desto mindre var det ett utmärkt sätt att blockera själva sakfrågan. Eftersom det blir mycket dyrt att lägga om hela torget hamnar detta ärende långt ner på prioriteringslistan. Att problemet kvarstår för de äldre på Norregården bekymrar tydligen inte varken politiker eller tjänstemännen. Två år har gått och ingenting hänt.

Det tredje ärendet är egentligen det allra viktigaste. En allvarlig olycka skedde vid S:t Hans gränd, där ett barn blev påkört. Detta ledde till att de boende skrev till nämnden och vi kompletterade med ett antal hastighetshinder på Norra Gränsvägen. Tyvärr är det så att endast en ny allvarlig olycka måste till för att politikerna skall förstå allvaret i att bilar susar förbi dagis och bostadsområde, allt mellan 70–100 km/tim. Två år har gått och ingenting har hänt.

Gemensamt för alla dessa ärenden är att hade KDN-Norr haft ansvaret, så hade de dynamiska parklaget på Norr fått uppdraget omgående och alla önskemål hade blivit tillgodosedda inom loppet av en tremånadersperiod till gagn och glädje för brukarna.

Två saker kan man lära av dessa exempel; KDN skulle haft fler ansvarsområden. Detta skulle lett till större effektivitet. Den nya organisationen klarar inte av dylika ärenden. Det skall inte behöva ta mer än två år att få upp ett cykelställ. Inte undra på att borgarna vägrar konsekvent att utvärdera KDN-perioden i Lunds kommun.

JW

Mellanskånsk sjukvård

När Rolf Nilson var politisk sekreterare för vänsterpartiet i landstinget fick VB-läsarna regelbundna rapporter både därifrån och från det sjukvårdsdistrikt som Lund tillhör. I och med att partiet bytte representanter bortföll denna information. V-medlemmarna har heller inte kompensats via distriktstidningen Menander eftersom dess utgivning i praktiken upphörde under 1999.

Nyfikna på vad som hänt på den nära sjukvårdsfronten under året kontaktade redaktionen Saima Jönsson som numera representerar vänsterpartiet i det mellanskånska sjukvårdsdistriktet, ett av regionens fem distrikt. Det omfattar tio kommuner och den politiska nämnd som leder det har tretton ordinarie ledamöter: sju borgare, fem socialdemokrater och alltså en vänsterpartist. Ordförande är Benny Jönsson (m), känd från kommunalpolitiken i Lund.

– Vad har ni gjort i nämnden under 1999?

– Vi har hanterat en rad donationsärenden, som i fortsättningen lär komma att skötas centralt från regionledningen i Kristianstad, och diverse bidragsansökningar. Viktigast var varit att fatta beslut om vårdavtal för privata läkare, sjukgymnaster och andra, totalt ett fyrtiotal. Det har dels gällt förlängning av gamla avtal, träffade under vänstermajoritetens eller den gamla högermajoritetens tid, dels nya.

– Är avtalen kontroversiella?

– Ofta. Den borgerliga majoriteten vill ju privatisera sjukvårdsverksamhet av ideologiska skäl. De påstår att det ska bli billigare men det är högst tvivelaktigt. De privata ska ju ha vinst av sin verksamhet utöver lönen, och det gör att de koncentrerar sig på lönsamma patienter och verksamheter. Resten får skötas av den offentliga vårdapparaten som dränerats på resurser.

Jag vet detta väl eftersom jag arbetar på en vårdcentral. Privatläkarna har i motsats till oss inget jourtvång, och det ställs inget krav

på att de ska göra hembesök. Vissa av dem har inte ens handikappvänliga mottagningar vilket gör att fysiskt handikappade patienter, som ofta kräver mer tid och är mindre lönsamma, hänvisas till den offentliga vården.

Avtalen skrivs på ett visst antal patientbesök per tidsperiod. Förra året pålades den offentliga öppenvården ett tvåprocentigt sparbeting på grund av regionens ekonomiska kris. De privata slapp det betinget. Dessutom förekom det att de fick tilläggsavtal som gav dem fler timmar, vilket förstärkte sparkravet på oss andra, för budgeten som sätts av regionfullmäktige i Kristianstad låg fast.

– I regionfullmäktige har ju den borgerliga fronten spruckit några gånger. Har det hänt hos er?

– Nej. Borgarna håller ihop, och därför känns det ofta motigt. Våra goda argument går inte hem.

– Tidningarna har skrivit om planer på privatisering av Landskrona lasarett som ju tillhör mellersta distriktet. Regeringen förbereder en lag som förbjuder sådan privatisering, men andra tidningar påstår att den skulle stå i strid med både grundlagen och EU-rätten så det är oklart hur det blir. Hur blir det med Landskrona?

– Landskrona var parsjukhus ihop med Lund enligt en modell som fick fungera några år. Sen ville den borgerliga majoriteten lägga ner det mesta men då tog det eld i den lokala opinionen, så man fick backa. Nu, en vecka efter att en ny organisation trätt i kraft, kommer förslaget om "övergång till annan driftform". Personalen är inte glad över all ryckighet som har präglat organisationen under ett antal år, och det gäller inte bara Landskrona.

Vi får se hur det går med lagförslaget och hur det blir med Simrishamns sjukhus som står först i tur för regionens privatisering. Men borgarnas viljeinriktning är klar. Det finns en plan för privatiseringen enligt vilken Landskrona ska upphandlas i höst för att bli privat från början av nästa år.

– Och Lund?

– Ett universitetssjukhus är svårare att komma åt. Men planen

Till dem som nu välförtjänt lyfts fram hör arkitekterna Alfred Hellerström (som ritade Grand, Katte och UB 1), Hans Westman och Theodor Wählin, fysikern Torsten Gustafson och astronomen Knut Lundmark, genetikern Herman Nilsson-Ehle (vars nazism finkärnsligt nog förbigås) och historikern Lauritz Weibull, poeterna Johannes Collin och Anna Rydstedt. Om

Forts. på sid. 4.

Fler lokala kändisar

I en annons för sin bok *Lundaprofilen genom tusen år* citerar Sydsvenskan ett positivt omdöme från Veckobladet, men även vårt påpekande att Bengt Lidforss borde ha funnits med bland profilerna.

Den mycket likartade lilla boken *Veckans lundensare* (Squalus förlag, 1999) är bättre på den punkten: den innehåller ett porträtt av Lidforss. Det är skrivet av bokens redaktör, Patrick Meurling, som ger den porträtterade slutbetyget: "Som lundensare var han förvisso grandios, en av de största." Strax innan anförts ett exempel på polemikern Lidforss formuleringskonst, här riktat mot idrotten. På det korta utrymmet berörs också hans insatser som vänsterradikal folk- och opinionsbildare och förstås som botaniker/genetiker.

Artikeln inleds med biskop Bilings bekanta omdöme om Lidforss: "Jag måste säga, att jag aldrig

fått kännedom om en i moraliskt afseende sämre människa." Det citatet hänger tyvärr i luften. Meurling förbigår Lidforss aspekter av (tidstypisk) antisemit och (den akademiska) ungdomens förförare, i ett par avseenden. För att veta mer om detta får man gå till Nils Beyers stora biografi.

Basen för den senare verksamheten var inte minst Grand hotell. Meurling berättar med ett härligt understatement om Lidforss: "Han besökte Grand ... – det är omvittnat." Ja sannerligen. Kroggästen Lidforss är i olika låtta förklädnader en återkommande figur i de ovanligt många skönlitterära skildringar som berör den tiden och kretsen. Det är också Grand som ligger bakom skriften. Den sammanfattar de veckovisa personporträtt som hotellets och restaurangens jubileumsår 1999 presenterades gästerna utöver matsedeln.

Rapport från skånsk distriktsstyrelse

På DS-mötet den 16 januari redovisades bokslutet för 1999. Överskottet (eller vinsten som det står i bokslutet) blev 315 000 kr. Den prognos jag gjorde efter septemberbokslutet pekade på ett överskott på 430 000 kr. Anledningen till att prognosen skiljer sig så mycket från utfallet har flera orsaker. En är att jag i prognosen antog en rak avsättning till valfonden för 2002 med 200 000 kr per år, totalt ska det bli 800 000 kr. Nu avsätts 250 000 kr för 1999 vilket i och för sig är enligt budget. Avsättningen på 250 000 kr innebär, givet att slutsumman verkligen ska bli 800 000 kr, att lägre belopp ska avsättas 2001 och 2002. Studieorganisationsen har varit anställd sen i juli 1999 och därmed kostat 65 000 kr. I bokslutet ingår kostnaderna för första halvåret 2000 eftersom det är en projektanställning som ska löpa till juni 2000. Men, i budgeten för 2000 finns en kostnad för ett helt års tjänst med, man borde strukit ett halvt års kostnad från bokslutet eller budgeten. Detta gör skillnaden mellan utfall och prognos.

Lundapengar ej avgörande

Hade Lund betalat in hela bidraget till distriktet så hade överskottet varit ytterligare 50 000 kr större, dvs. totalt 480 000 kr. Budgeterat distriktsbidrag var för 1999 totalt 540 000 kr. Siffrorna talar för sig själva. Någon större fara för distriktets ekonomi skulle det inte vara om distriktsbidraget sänktes kraftigt. De läsare som har tillgång till Skånedistriktets tidning Menander, kan ju plocka fram det nummer som kom ut efter höstkonferensen 1998 och läsa den artikel om distriktets ekonomi som stod där.

På mötet togs också mitt tidigare bordlagda yrkande om återbetalning av överskottet till lokalavdel-

säger att vissa vårdprogram efter närmare utredning ska kunna privatiseras år 2002.

– Du tvivlar på att det blir billigare med privatisering och menar att den privata vårdsektorn gynnas på bekostnad av den offentliga. Några andra nackdelar med den politik som de borgerliga partierna bedriver?

– De lovade att det skulle bli mindre byråkrati men det blir mer. Förutom nämndorganisationen har vi fått en beställarorganisation med eget kansli, och bara i vårt distrikt rör det sig om ett tiotal personer. Och de lasarett, t.ex. Ängelholm, som blir regionägda bolag ska ju ha särskilda bolagsstyrelser. Totalt sett kommer det in fler tjänstemän i organisationen som är företags-ekonomier och andra icke-medicinare, och som står utanför den självklara ideologi om patientens bästa som hittills trots allt har genomsyrat tänkandet.

Gr

ningarna upp, utgående från det liggande bokslutet. Visst stöd fick jag i debatten av Sven-Erik Sjöstrand (riksdagsledamot från Pers-torp) men i omröstningen blev utfallet åtta röster mot återbetalning och en, dvs. min, för. Beslutet är anmärkningsvärt. Det fanns på mötet inga konkreta planer på vad pengarna skulle kunna användas till och i så fall är det rimligare att återbetala så att pengarna kan göra nytta lokalt vilket de ju är avsedda för. De partiavdelningar som har väldigt gott om pengar skulle ju kunna välja att låta pengarna stanna i distriktet.

Jag har tidigare drivit linjen att distriktsbidraget ska betalas enligt principen att demokratiskt fattade beslut ska följas, men det måste ju finnas någon relevans i besluten också. Med tanke på det stora överskottet för 1999 måste ju beslutet om distriktsbidraget för 1999 (som togs på höstkonferensen 1998) varit baserat på en grovt felaktig budget. Det kunde ha rättats till av distriktsstyrelsen på dess senaste möte men så skedde inte. Att för år 2000 besluta om ett distriktsbidrag på 20 % (1999 var det 25 %, i båda fallen exklusive ett grundbidrag på 25 000 kr) av det kommunala stödet vore fel med tanke på det stora överskott som var 1999. Jag är nu benägen att stöda den linje i Lund som inte vill betala fullt distriktsbidrag. En sådan linje leder till komplikationer men någonstans måste man sätta en gräns. På DS-mötet drog jag tillbaka mitt yrkande om att minska budgeten för år 2000. Det var kanske dumt, men jag bedömde utsikterna att lyckas med detta som mindre än att få överskottet återbetalat.

En sen plan

På mötet behandlades också verksamhetsplanen. Förslaget till denna kom i brevlådan två dagar innan mötet. Det är lätt att vara efterklok, och kanske är det i huvudsak VU:s ansvar att förbereda verksamhetsplanen, men nog skulle arbetet med denna plan startat mycket tidigare. Huruvida det var det sena utskicket som var orsaken vet jag inte, i alla fall hade inte alla DS-ledamöterna läst förslaget när de kom till mötet. Jag var inte så värst förtjust i detta förslag som jag ansåg vara rorigt skrivet och alltför oprecist. Den slutliga verksamhetsplanen blev en redigering av det ursprungliga förslaget (vars författare inte var angiven) och mitt ändringsförslag (det enda skriftliga).

En del av debatten kring planen stod mellan mig och Ann-Mari Campbell (regionråd) angående regiongruppens ansvar. Enligt min mening så borde det vara regiongruppens ansvar att driva bland annat de regionala vårdfrågorna. Om jag nu förstod Ann-Mari rätt så menade hon att det var främst DS

McDrive – Hamborgarnas parad

McDonald's etablering på Norr är återigen ett ärende som bevisar att de borgerliga politikerna i Byggnadsnämnden antingen fullständigt struntar i allt vad Agenda-21 och LundaMaT's heter, alternativt inte har förstått innebörden av dessa dokument. En "drive-in-anläggning" är inte, och kan aldrig bli, förenlig med vare sig en utveckling mot ett långsiktigt hållbart samhälle enligt Agenda-21 eller LundaMaT's riktlinjer för miljöanpassat trafiksystem.

Enligt tjänsteyttrandet från Stadsarkitektkontoret förväntas McDonald's "ha ca 1000 kunder i snitt per dag och av dessa kommer ca 60–65 % med bil. Detta kommer att innebära en märkbar ökning av trafikflödet i Skarpskyttevägens östra del där trafikflödet idag är ca 1200 fordon/dygn". Jo, jag skulle ju liksom tro det! Det innebär faktiskt en ökning av trafikflödet på Skarpskyttevägen med 50 %. Enbart detta faktum är ett tungt vägande skäl att inte gå vidare med ärendet i planprocessen, oavsett vad man sedan har för åsikt om McDonald's som företeteelse.

Tjänsteskrivelsen konstaterar också att "Oavsett om den sammanlagda effekten av den föreslagna etableringen innebär ett ökat utsläpp av luftföroreningar eller ej kommer förändringen att vara ytterst marginell såväl på den lokala nivån som på den regionala ... Bostadsområdet närmast den planerade restaurangen är idag utsatt för trafikbuller från flera olika gator. Största bidraget kommer från Norra Ringen med höga hastigheter och stora trafikvolym (16 100 f/d). Bullertillskott från trafik till och från den föreslagna restaurangen beräknas ge en ökning av den totala ljudvolymen

om mindre än 1 dBA ekvivalentvärde ...

Trafiken till anläggningen (inklusive tomgångskörning vid drive-in) kommer endast att ge marginell effekt på luftkvaliteten. De största tillskotten av luftföroreningar i området härrör från Norra Ringen och Svenshögsvägen."

Av ovanstående resonemang kan man antingen, som tjänstemännen och de borgerliga politikerna i BN, konstatera att området redan är så bullerstört och så förpestat av luftföroreningar att lite ytterligare påspädning inte har något att betyda. Eller också konstaterar man att området redan är så utsatt för buller och luftföroreningar att åtgärder omedelbart borde vidtagas för att förbättra miljön, och då faller en etablering av en buller- och luftföroreningsalstrande drive-in restaurang i området på sin egen orimlighet.

Detta ärende kommer mig osökt att tänka på ett helt annat ärende som behandlats i BN. Nämligen när det var frågan om en återvinningsstation vid Vegagatan. Då ansågs det nämligen att läget var olämpligt med tanke på buller och trafikstörningar som kunde uppkomma. Men det är klart – här var det fråga om ett villaområde och det är tydligen en helt annan sak – eller?

Att tillåta en drive-in-etablering är att upmuntra till brott mot tomgångskörningsförbudet. Är det rimligt att tro att en drive-in-kund hinner få sin beställning expedierad på mindre än en minut? Knapast!

Jag reserverade mig till förmån för Vänsterpartiets yrkande -

att inte sända ut planen på samråd.

Cecilia Wadenbäck

ansvar att göra detta. Möjligen förklarar detta synsätt varför vänsterpartiet synts så lite i regionen. Tyvärr har DS beretts få möjligheter att diskutera regionpolitiken – det har helt enkelt inte inkommit några underlag för diskussioner i DS. Den slutliga verksamhetsplanen blev en redigering av det ursprungliga förslaget (vars författare inte var angiven) och mitt ändringsförslag (det enda skriftliga ändringsförslaget).

Jag var tvungen att gå innan mötet avslutades och missade därför diskussionen om (den på mötet utdelade) studieplanen. Sedan studieorganisationsrådgivningen tillsattes i juli 1999 har dock endast ett enda seminarium hållits under 1999. Vi får väl hoppas att det blir fler år 2000 annars blir ju studieorganisationskostnaden per kurs 65 000 kr och det är ju i mesta laget även om man har gott om pengar.

Rappt och ryskt

Som DS-ledamot får man gratis Ung Vänster Skånes tidning Mot-

viljan. Jag tycker att det är en rapp och välgjord tidning även om jag inte är förtjust i hänvisningarna (i form av bilder) till ryska revolutionen. I nummer 5 stod följande att läsa: "Jag tror i sammanhanget också att det är viktigt att vi kommer från villfarelsen om att studier är svåra att anordna. Både en studiecirkel runt en intressant bok och ett seminarium i något aktuellt ämne kräver oerhört lite förberedelser både organisatoriskt och ekonomiskt, möjligen behövs det några kronor i reseersättning till en seminarieinledare. Då det absolut inte finns någon anledning att driva centralism in absurdum är det bara för den intresserade att sätta igång med de fördjupningsstudier man känner en brist av." Skrivet av Mikael Persson, Ung Vänster Landskrona, tillika ombudsman för vänsterpartiet samt, märk väl, medlem i distriktets studiegrupp. Kommentarer överflödiga!

Ola Hagring

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan).
NY ADRESS.....

Nästan pensionär funderar

Under hösten skrev jag tio artiklar på temat att vara "försökspensionär". Därmed avsågs rapportering från ett experiment i somras att stanna i Lund under semestern, för att se hur det var att hela dagar vistas i stan och samtidigt snegla på vad pensionärer har för sig.

Jag fann att Lund vid god väderlek var en fin sommarstad särskilt för den, som liksom jag, tycker om att i någon mån sköta om min kolonitrdgård, spela boule i stadsparken, simhoppa i Källbybadet och springa i Skrylle. Det var också ett nöje att sitta på utecaféer och läsa böcker och att följa Kinos sommarfilmserie. Jag hann recensera en hel del böcker för bibliotekstjänst och spela in min nya kornett. Och givetvis sparade jag en massa pengar och skyddade miljön genom att inte fara omkring hit och dit i Europa.

Det verkar alltså som om man, som någorlunda frisk heltidspensionär, bör klara av sommaren i Lund, men när vintern inträder blir det nog problem. (Jag läser för övrigt just nu Ulf Lundells trovärdiga generationsroman *Frihet*, som till en del handlar om hur vedervärdigt det är att leva i kalla Norden. Drömmen är en vingård i Toscana). Intellekтуella sysselsättningar går säkert att finna i överflöd i en begävad stad som Lund, men jag, som har ett stort behov att

också motionera, skulle som pensionär behöva ett par inomhusidrotter till.

Frampå sensommaren upptäckte jag att många äldre bowlade och nu är jag på våga träna in ett bra grundslag i pensionärernas tisdags träning. Jag har ett snitt på ca 135 och nästa år ska jag försöka stabilisera mig kring 150. I julas vann jag en skinka på en ratingbaserad tävling (typ det som golfarna kör med). Jag har också börjat spana in Papegöjelyckans dagcentral där man tycks ha en livaktig biljardsektion. Okey, det ger inte så mycket motion, men det ger spänning i vinterrusket och finmotoriken tränas.

Serien "försökspensionär" kan anses avslutad. Pensjis på riktigt blir jag först november år 2000. Men som nästan pensionär kan det finnas anledning att återkomma med små funderingar och Rolle har ju visat med sina minnesartiklar att det inte är helt fel och ointressant att reflektera över sitt liv. Han har utvecklat en sorts enkel och kärv politisk livsfilosofi, som är värd att lyssna på och tänk när han blir så gammal som jag vad vis han kommer att vara. Nä, det var bara ett skämt, jag är inte ett dugg vis och inget tyder på att jag kommer att bli det. Slut.

Finn

Eliminerad opposition

Medlemsmötet där vänsterpartiet i Lund valde sina ombud till distriktets årskonferens (se sid. #) hade samlat ovanligt många deltagare, med tanke på att dagordningen bara innehöll denna enda punkt.

Om resultatet kan sägas att den avgående distriktstyrelsen, regiongruppen och inte minst personalen på partiexpeditionen är att gratulera. Som bland annat framgått här i VB har det riktats kritik mot dem på en rad olika punkter under det gångna året, och årskonferensen är just tillfället att pröva verksamhetsberättelser (i den mån som de föreligger; förra året avlämnade regiongruppen ingen berättelse trots föreskrifterna i partiets stadgar).

Det kunde ha blivit en rejäl och informativ diskussion på konferensen. På valberedningens förslag till ombud fanns två personer som i sådana sammanhang gjort sej bemärkta som sakkunniga och engagerade kritiker, Ulf Nymark och Henrik Smith, liksom Ann Schlyter som haft en mildare personlig framtoning men vars inlägg har ägt auktoritet, förvärvat inte minst under hennes åtta år i partistyrelsen.

De ersattes bland annat av Jonas Ringqvist och Niklas Selberg. De var båda två ombud även på distriktets höstkonferens och utmärkte sej där genom obrottslig tystnad. Bland åtskilliga som röstade på dem torde det ha uppfattats som en tung merit.

Ringqvist, Selberg och Matz Gustafsson tillhör en yngre generation i lokalorganisationen, och det är inte så märkligt att ungvänstrarna känner samhörighet och röstar på sina kamrater. Men enligt ett överslag utgjorde den gruppen endast cirka en fjärdedel av de närvarande och röstande. Det innebär att ett tiotal av de övriga föredrog

Motion till kommunfullmäktige: "I stan, utan min bil?"

För andra året genomfördes den 22 september 1999 en bilfri dag under parollen "En ville, sans ma voiture?" (I staden, utan min bil?) i Frankrike och andra länder. I aktiviteten, som bygger på det lokala engagemanget deltog 66 franska och 93 italienska städer.

Syftet med denna aktion är givetvis att få bilisterna att avstå från bilen när de förflyttar sig inom staden, åtminstone för en dag. Att få bilister att prova på att cykla, åka buss eller att ta sig fram till fots – kort sagt ge bilisterna nya erfarenheter.

För de som inte brukar åka bil i staden så är det också en upplevelse: en dag utan avgaser, trängsel, allvarliga olycksrisker och buller. För alla blir det en dag när vi skulle kunna promenera lugnare, mötas, trivas bättre och kunna samtala på trottoaren och på gatuserveringen.

Det kanske största miljöproblemet i Europa är biltrafiken. I grund och botten är idén om en bilfri dag ett led i att påvisa möjligheten och nödvändigheten av ett förändrat transportsystem och att förankra insikten om detta. Bilarnas utsläpp känner inga gränser. Arbetet för att minska dem borde inte heller göra det.

Den 22 september 2000 är det åter dags för aktionen "I staden, utan min bil?". Vi tycker det är naturligt att Lund, helst tillsammans med övriga Utmanarkommuner, deltar i aktionen. Aktionen, som givetvis för den enskilde bilisten ska vara frivillig, kan lämpligen föregås av en informationskampanj om bilismens miljöfarliga konsekvenser, för att så få så stor uppslutning som möjligt. Under den bilfria dagen kan handelsföreningar, idrotts- och andra ideella föreningar ordna underhållning, tävlingar och andra aktiviteter. Möjligheterna att göra den 22 september till något extra för lundabor och besökande är många – låt Lundabornas fantasi flöda!

t.ex. den på mötet nominerade Ringqvist framför Schlyter. Eftersom någon plädering i sak knappast förekom på själva mötet torde de ha träffat sitt val dessförinnan.

Hur det har gått till är det tills vidare svårt att veta något närmare om. Men de grupper och instanser i distriktet som hade anledning att dra en lättnadens suck finns uppräknade ovan.

Gunmar Sandin

Med hänvisning till det som ovan anförts föreslår vi att Kommunfullmäktige beslutar

att Lunds kommun i samverkan med Utmanarkommunerna ska delta i de europeiska städernas bilfria dag den 22 september 2000.

Ulf Nymark (v)
Cecilia Wadenbäck (v)

EU-kommissionen har nu genom Margot Wallström engagerat sig i den europeiska bilfria dagen den 22 september. Den 4/2 är EU:s miljöministrar inbjudna till ett möte i Bryssel för att diskutera planeringen av den bilfria dagen. Och miljödepartementet i Sverige har tillfrågat Svenska Kommunförbundet om det är berett att ta på sig rollen som samordnare av en sådan manifestation i Sverige. Så det skulle väl vara märkligt om inte Lund skulle kunna ansluta sig till den bilfria dagen?

UN

Kändisar ... forts. fr. sid. 2.

Tage Erlander, den enda partipolitikern vid sidan av ovannämnda Gottfrid Billing (h), berättar Gunnar Fredriksson hur Erlander vid ett av deras restaurangbesök i Stockholm anropade kyparen: "En liter brännvin, men fort, ty jag är alkoholist!" Ett falcitat, fakircitat, gamla lundensare emellan, som man ändå inte hade trott Erlander om.

Gr

MÖTE MÖTE

KOMMUNALPOLITIK. Må. 31.1 kl 19 möte v-lokalen. Bl.a. kommunstyrelsen. RÖDA KAPELLET. Sö. 30.1 kl. 18.45 rep. med Joakim, bl.a. antifascismprogrammet, nr 74:2, 75:3, 290 och 372. Sö. 6.2 kl. 18 (obs tiden) årsmöte på Slottet, Prenneg. 8.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Rune Liljekvist, Gunmar Sandin och Jan Wallström.
Nästa redaktör: Rune Liljekvist.

Manus sänds per post till: Veckobladet, Svartbrödersg 3, 223 50 Lund. Måndag e. 17 till fax 046-123123. Manus mottas gärna på epost, vp@lund.mail.telia.com eller 3,5" diskett. Telefon till redaktörerna: Rune Liljekvist 046-211 50 69 Gunmar Sandin 046-13 58 99 Vid utebliven tidning ring: Cecilia Wadenbäck 046-13 82 13.